

Vršovice 1.3.2009

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, všechny vás vítám při bohoslužbách na první neděli postní. Budeme si společně připomínat, jak nás Pán Bůh má rád a vodí nás po svých cestách.

Píseň: 331 sl.1 Má víra pohlíží

Introit: Hospodin praví: Bude mě volat a já mu odpovím, v soužení s ním budu, ubráním ho a obdařím slávou. Ž 91,15

Píseň: Ž84 Věčný Bože, silný v boji

Modlitba: Pane Bože, přicházíme dnes za Tebou na počátku postního období. S vděčností, že si nás zveš, že nemusíme zůstat sami, že smíme naslouchat Tvému Slovu a nechat je na sebe působit. Že tu z Tvé milosti smíme poznávat Tvé cesty, které jsi pro nás připravil, že tu smíme poznávat sami sebe, uvědomovat si, kým jsme. Vyznáváme, že to není jednoduché - ani pro nás osobně, ani pro celou Tvoji církev. Vidíme, že selháváme a je nám to líto.

Děkujeme tak především, že na toto rozpoznávání, které bolí, nás nenecháváš samotné. Že jsi s námi. Že nám i dnes ukazuješ, jak moc Ti záleží na člověku. Na každém z nás, ať jsme malí nebo velicí. Prosíme, uť nás rozpoznávat tuto základní naději v Tvém Slově, posiluj důvěru svého lidu, abychom dokázali být pomocí a povzbuzením lidem kolem nás. Aby Tvůj lid byl nositelem Tvého světla pro tento svět.

Amen.

Čtení: Ezd 3,8-13

Píseň: S338

Text: Lk 10,25-28

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Podívejte se, tam sedí starý pán a kluk. Jsou spolu a povídají si. A my si poslechneme, o čem si povídají.

„Dědečku, dědečku, já jsem zabloudil a kluci se mi smáli, že jsem ještě malý. Ale já už jsem velký a zabloudil jsem jenom trošku. A dědečku, ty jsi také někdy zabloudil?“

„To víš, že ano.“

„A to jsi byl malý nebo velký?“

„To už jsem byl velký, Jicchaku.“

„A také se ti smáli?“

„Nesmáli se mi. Víš, až vyrosteš, uvidíš, že člověk zabloudí velice snadno. I dospělý. Ani nevíš a najednou jsi někde, kde jsi být vůbec nechtěl a nevíš, jak se odtamtud dostat pryč. Nemůžeš najít cestu. Tu správnou cestu.“

„Že ano, dědečku. Jak jsem - jen trošičku - zabloudil, taky jsem nevěděl, kde jsem. A bál jsem se.“

„To se rozumí, Jicchaku, člověk, který ztratí cestu, se vždycky začne bát. A jak jsi ji našel?“

„Miriam mě našla. Poslala ji maminka. Proto se mi kluci tak smáli. Ale dědečku, já nejsem malý!“

„Povím ti příběh, Jicchaku. O tom, jak zabloudilo mnoho lidí.“

„A byli starší než já?“

„Byli, Jicchaku. Byli to dospělí lidé. Jako tatínek a maminka, jako já i soused Jákob. Špatně koukali na cestu a ta se jim najednou ztratila. A než se nadáli, byli v cizí zemi a vůbec nevěděli, jak se odtamtud dostat ven.“

„Já už vím, dědečku! Ty mluvíš o zajetí v Babylóně!“

„Výborně, Jicchaku. Jsi chytrý kluk. Ta cesta, to bylo Boží slovo. Všechno to vyprávění, které dobře znáš - o Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, o otroctví v Egyptě a putování po poušti pod vedením Mojžíše. O Zákonu, který dostali lidé od Hospodina na hoře Sínaj. Všechna tato vyprávění jakoby se ztratila a všichni zabloudili. Nic jim nesvítilo na cestu a najednou byli v Babylóně a nevěděli, kudy dál.“

Píseň: S274

„Pro mě přišla Miriam, dědečku. A ukázala mi cestu. Maminka ji poslala.“

„To tak je, Jicchaku. I Pán Bůh nám posílá lidi, kteří nám ukážou cestu. Pro Boží lid poslal v Babylóně dokonce krále - jmenoval se Kýros. A ten pustil Boží lid domů. A Jicchaku - půjdeš zase sám na výpravu?“

„Trochu se bojím, dědečku. Ale půjdu. Nejsem přece malý. Budu si dělat značky, abych trefil zpátky domů.“

„No výborně, Jicchaku. Krásně jsi to vymyslel. To je přesně ono. Přesně s

tímhle nápadem poslal Pán Bůh Zerubábel za svým lidem.“

„Aby si dělali značky, dědečku?“

„Aby si udělali jednu velkou značku, která by jim připomínala ty ostatní, které lemují cestu, po které máme jít.“

„Dědečku, to byl chrám?“

„Výborně! Vidiš, jak to všechno dobře víš. Skutečně, Zerubábel řekl všem lidem: 'Teď, hned po návratu, musíme postavit chrám. Abychom stále měli před očima, koho se mám ptát na cestu. Že to Pán Bůh nás vede a Jeho máme poslouchat. Abychom znovu nezabloudili.'“

„A jak vypadal ten chrám?“

„Byl krásný. Nádherný. Ale to víš, trvalo dlouho, než ho lidé postavili. To tak je. Občas začali myslet jen na sebe a mysleli si, že už žádné směrovky vlastně neptřebují. Občas se pohádali. Mezi sebou i s druhými. Ale jindy se pustili do stavby s velikou chutí a stavba rostla před očima. To tak je, Jicchaku. Ale byl to krásný chrám, podívej. Bylo v něm rušno, židé z celého světa přicházeli, aby jej mohli navštívit a připomenout si, kudy vede cesta, po které nezabloudí.“

Píseň: S74

„To je smutné, že už chrám nestojí.“

„Proč myslíš, Jicchaku?“

„To lidé ztratili znamení a musí radši zůstat doma. Bez značky bych na výpravu nešel.“

„Ale to by byla škoda, Jicchaku. Nejít na výpravu. To bys nic nového nepoznal. Nové věci, nové lidi. Zůstal bys doma a všeho se bál. Nejistil bys, co všechno nám Pán Bůh každý den nabízí.“

„Ale já se bojím i teď. Bez značek. Říkal jsi, dědečku, že jsem to dobře vymyslel.“

„Výborně jsi to vymyslel. Ale nezapomínej, jak to bylo, když ses ztratil. Maminka na tebe nezapomněla a poslala za tebou Miriam, aby tě našla. Ukázala ti cestu. A Pán Bůh nám nikdy nepřestane posílat lidi, kteří nás budou učit poznávat Jeho znamení. A i když chrám už není, přece je jedna veliká značka, která nám všechny ostatní ukazuje.“

„Jaká je, dědečku? Je dobře vidět?“

„Máme se mít rádi, Jicchaku. A vědět, že i Pán Bůh nás má rád. Tahle značka je větší, než ten největší chrám. Ale musíme si ji všichni každý

den připomínat. O této značce nám vypráví Boží příběhy v Bibli, o tom nám vypráví Boží příběhy kolem nás. Musíš se jí učit poznávat, Jicchaku. A to je práce na celý život. Na to člověk není nikdy dost velký. Pán Bůh ti v tom pomáhej, Jicchaku.“

Pán Bůh nám v tom pomáhej.

Amen.

Píseň: S140

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; zkoumejte, co se líbí Pánu.

Ef 5,8-10

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 623 Důvěřuj se v Pána